

Lódi Ferenc

Repülj, drágaságom!...

Megjöttél hát, kisunokám,
lányom szemefénve!
Hangom csuklik, szemem nárás,
talán sírni kéne

Örömben, hogy már itt vagy.
Attila, te drága.
Életemnek folytatója,
nézz a nagyvilágra.

benne vagy már te is, csöppség,
rózsaszínű bőröm.
teiszagú, te kicsi ördög:
most kell csak pörölnöm:

fogadianak, ordíts, sírjál,
sírjál minden vérem,
akik haltak, akik élnek,
sírj miattuk s értem.

Sírsod még tiszta beszéd,
élni kell, hát sírjad.
Anyád mellén rózsabimbó
tapadj rá és szívjad.

Így lehetsz csak erős, aztán
konok, csibész, minden.
Gondolj rám majd, nagyvapádra:
benned kell csak hinnem.

Rád hagvom, mit örököltem:
csillagos az égbolt,
fozd a Napot meg a Holdat,
nekem már elég volt.

Adok neked báránvfelhőt,
adok minden szépet.
Sírjad, ordítsd, ahogy bírod:
tiéd ez az ének.

Sírd el azt is, bőmböld szíjjel:
találkoztunk ketten.
Nem hiába éltem, haltam,
s nem is csak temettem.

Földoblak, mint szívem dobnám,
repült, drágaságom
s legvünk egvűt mindahányszor
boldog, hosszú nyáron.

Megjöttél hát, kicsi ember,
bimbó, csupa élet!
Szagass szét majd és az sem baj,
ha szívem feléled.

Simai Mihály

Pávajáték

Nappali fényes egekben
pávazsem-lenke ha lebben,
hallom a, hallom a hangot:
páva rikácsol az estben.

Éjszaka, éjszaka távol
pávakakas ha rikácsol,
látom a látom az estben
pávazsem csillaga rebben.

Vaderna József

Kivülről érkező

az emeletes némaságból
néha nyílik ki egy-egy ablak

felülről egymásraéltett falvak
ennvi a város
az érzések lenvomodtak

táskák zsfroskenyérrel
himbálódzó parasztudvarok

gúnvos tekintetek a kerítések
a bizalmatlanság házörző
kutyái állnak
a találkozások kapuiban

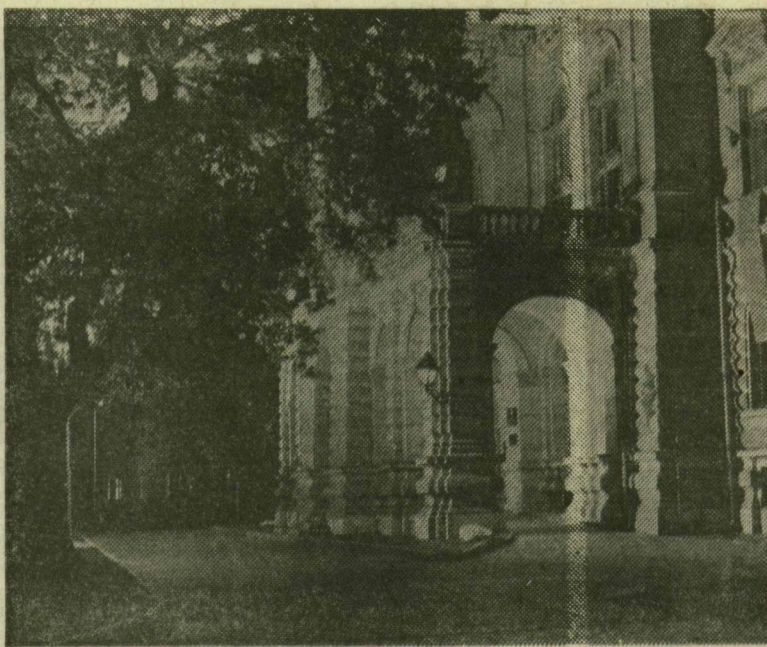
a kakaskukorékolást
is elmosogatták
a nászasztal lesöpörve

a kívülről érkező ember
átsiet a téren
és ezvenként lefosztja magáról
a szerelmet a csendességet

fontvadt lámpavasak közt
lel a lieeti padra
szeméből kihervadnak a kertek
köszönések

a mozdulatlan-ságból
fárvára felemelekedik a ház fál
és a holdfényvarkozáshat
vann a csúszal világya
elindul álllakni
valamerre

hazafelé

Számvetés a tervidőszak végén III.

Hód- mezővásárhely

Nem olvashatta még sorozatunk első két részét Lehmann István Hódmezővásárhely tanácsának általános elnökhelyettese, mégis azzal kezdte beszélgetésünket: hasonlóan a megye többi városához, Vasárhelyen is dinamikus fellendést ígért az ötödik ötéves terv. A megelőző ciklushoz képest háromszorosára nőttek a fejlesztési lehetőségek, több mint egymillió forinttal gyarapodott a város.

Az 1976–1980 közötti években lényegesen nem nőtt Vásárhely lakóinak a száma, érzékelhetően csak a kül- és beiterületen élők aránya változott: a tanváros „bevándorlók”, a városi környezet előnyeit élvezni akarók mozgása volt megfigyelhető. Az 53–54 ezer lakosú városban többek között emiatt sem „fogynak el” a lakásigénylők, jelenleg is 1700–1800 család vár új, korszerűbb lakásra. Annak ellenére hogy a végéhez közeledő tervidőszakban a várt 2700-zal szemben több mint háromezer lakás épült. Az állami építkezések lemaradását a masánkerés és az OTP-lakásépítési terv túlteljesítése egyenlítette ki az aránytörlődést — nem vásárhelyi fellézettség ez — pénzügyi és kivitelezési nehézségek okozták.

A közművesítésben jelentős sikereket hozott a tervidőszak: a két új nagy teljesítményű fűtőmű alkalmas arra, hogy az ezután építendő lakóházak távfűtővezetékelt is rákapcsolhassák. Az a célkitűzés, hogy éppen száz évvel az első kút fúrása után Vásárhely minden utcáiban legyen ivóvízvezeték, csekély elmaradással teljesült — s hogy most negyven kilométeres a városi hálózat, a lakosság önkéntes segítségével is köszönhető. Öt év alatt mezduplázódott a gázzal fűtött lakóházak száma, s hasonló volt a csatornaépítés üteme is. A város szennyvíztisztítót is kapott a tervidőszakban — hatvanmillió forintért.

Az egészségügyi ellátást két újabb körzeti-orvosi rendelő javította: a kórház felújítására, a gyógyítás színvonalának javítására 10–15 milliót szántak. A kórház szárnyépülete mindaddig nem készülhetett el, s a lakótelepi betegellátás javítására is a VI. ötéves tervben kell majd jelentősebb összeget fordítani. Mezduplázódott viszont a bölcsődei helyek száma — a terveknek megfelelően. Az év végéig két fontos egészségügyi intézményt vehetnek birtokukba a vásárhelyiek: a megyei módszertani bázisul szolgáló bölcsődét és a tanács anyagi támogatásával épülő új mentőállomást. Hódmezővásárhely üzemei 24 millió forin-

tot adtak át fejlesztési alapulból a tanácsnak az óvodaeépítési program javára, ennek s az üzemi közösségek társadalmi munkájának köszönhetően négyezer helyett hatszázzal gyarapodik az óvodai helyek száma. A gyerekeknek még így is csak nyolcvan százalékát vehették fel.

Harminc általános iskolai tanterem volt a tervben — tíz készült el eddig, s 16 tanterem építésével kékik egy évet a kivitelező vállalat. A mérleg tehát nem éppen kedvező, s a váltott műszakos tanítás hátrányai mellett az is gond: hogy viszonylag sok még a tanvli iskola, ahol a színvonalas oktatás feltételei nincsenek meg. Vásárhely középiskolai hálózata, a szakmunkás-képzés feltételrendszere már az előző tervidőszakban kialakult, s ma is „versenyképes”. Az érettségizettek pedig már városunkban szerezhettek diplomát: Vásárhelyre települt az állatorvostudományi egyetem önálló főiskolai kara. Az elmúlt években nem volt ugyan lehetőség a közművelődést szolgáló intézmények jelentősebb fejlesztésére (nem kezdődhetett el az Alföldi Galéria építése, a

művelődési ház a kiscsonortos foglalkozásokra kevésbé alkalmas), az eredmények listájára azért mégis feliratkozhat e téren is a város: felújították a múzeum épületét, s Mártélyon nvaranta ifjú képzőművészek táborozhatnak.

Nem ok nélküli elégedetlenek a vásárhelyiek, ha a város kereskedelmi hálózatáról, áruellátásáról beszélnek. A tanácsi és vállalati beruházási források „apadása” okozta, hogy a tervezett peremkerületi üzletek nem készültek el, s három ABC-áruház építése maradt el. A lakásépítéshez kapcsolódó kereskedelmi beruházások 70 százaléka nem valósulhatott meg, de: terven felül készült el a mesterek, a kisparosok szolgáltatóháza.

A város tömegközlekedésének nyeresége az új autóbusz-pálvadar, s hogy befejeződött a Vasárhely és Szeged közötti vasútvonal automatizálása. Az útfelújítási programterv teljesítésében a tanácsnak jó partnere volt a KPM Közúti Igazgatósága, a járdaépítésben pedig nyilván lett volna a város lakossága, ha az e célra fordítható pénz nem vitték volna el az útkorszerűsítések... A társadalmi munka formáiban felalánlott lakossági segítséget tehát inkább a víz-és gázvezeték-épitésben hasznosították — az utóbbi tíz év alatt körülbelül négy százmillió forint értékű munkával járultak hozzá a vásárhelyiek lakóhelyük szépítéséhez, fejlesztéséhez. A Csongrád megye települései közötti versenyben tíz év alatt ötször voltak elsőek, s négyszer másodikok!

Hódmezővásárhely jelenéről nem festhet hű képet az, aki megfedekezik Szeged közelségéről. Arról a szellemi együttműködésről például, amelyet a nemrégiben a két város tanácsa közti megállapodás is rögzített, vagy arról a kacsolatról, amelyet a vízellátás távlati terveinek készítői ápolnak máris. A jó szomszédság megmutatkozik a sportéletben is: az úszók, atléták együttműködésének esélyei a legnagyobbak. S azt sem titkolják a vásárhelyiek, hogy a szegedi Domust, meg a nagyáruházat a magukénak is tekintik. „A tanácsok közti megállapodást mi úgy értelmezzük: a két város szellemi szakmai együttműködésének kereteit nem lesz nehéz tartalommal megtöltenünk” — összegezte e gondolatör lényegét Hódmezővásárhely tanácselnök-helyettese.

PÁLFY KATALIN

